

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Homiliarius (Lectionarius) - Cod. Aug. perg. 16

[S.l.], [11. Jh.]

Beatus Maximus episcopus: sermo de eodem epiphaniam die

[urn:nbn:de:bsz:31-6697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-6697)

Qui uiam tenebat auariciae.
teneat uiam misericordiae.
Qui ambulabat per uiam fine
tionis. uiam nunc teneat pu
ritatis. Ambulemus nunc be
ne per fidem. ut pueniamus
ad speciem. Ubi plenum erit
gaudium nr̄m. quia imple
bitur in bonis desideriu nr̄m.
P̄ eū qui uiuit & regn̄. in secl̄a.
saeculorum amen.

vii.

SERMO BEATI
MAXIMI EPI. DE
EODEM PH. DIE.

QUAMUIS DJLE
ctissimi fr̄. xpc salu
tis nr̄ae dñs. omnipo
tentis patris filius co
aeternus. uelamine car
nis coopertus. & humilis di
gnatus sit uisitare mortales.
Dedit tamen multa et maxi
ma suae maiestatis indicia.
quib. mens humana sentire &

et nouum hominem natum
& dñm aduentasse de caelo.
Nam cum ipse dñs nr̄. lege nati
uitatis humanae. paruulus
et infans apud iudaeam uagi
ret in cunis. lateret in pannis.
magnificentiam tamen eius
uniuerso orbi. mirabilis ab
alto stella prodebat. Quis
enim dubitet ipsam stella
lactiore luce. et fulgentio
rib. radius coruscasse. quae
caeli terraeq. lumen humanis
oculis ingerebat. Et neces
se erat. ut stella haec ac ceteris
sideribus. orbe clariore dista
ret. quae adnuntiabat xpm.
cuius natiuitas ab uniuersis
mortalibus. differebat. Et no
uo quidem sidere. tunc mica
bat caelum. sed magis nouo
mundus lumine refulgebat.
Quis hanc inuestigare miracu
lorum gloriam possit. quod

pro remedio salutis nrae. uno
 eodemq. momento creatura
 lucebat in caelo. et creator
 splendebat in terris. Nec mi-
 rum km̄. si caelorum dnm̄.
 testimonium c. celeste psequi-
 tur. Aut cur nobis incredu-
 lum uideatur. si conditore
 suum obsequens facturate
 statur. Et mirabatur quide-
 terra. quod nouam stellam
 uideret in caelo. sed plus mi-
 rabatur caelum. quod nouū
 solem uidebat in terris.

Quae pfundae cogitationes
 dñi. et inuestigabiles uice eius.
 qui ne perfidia hominum par-
 tum uirginis impugnaret.
 dedit ab excelsis clarissimū
 signum. quod nec gentilitas
 refutare posset. nec iudaea
 caelare. Ueniunt itaq. ut le-
 ctum est. ab oriente chaldaei.
 secuntur praeculam stellam.

non magica arte recognitam.
 sed sui nouitate mirabilem.
 Idcirco aut magi apud isrl̄ pre-
 cipue natum regem requirunt.
 quia balaam ille ariolus & sa-
 cerdos quondam gentium. cu-
 ius asina locuta perhibetur.
 stellam ex iacob oriundam. &
 hominem ex isrl̄ ppha & aue-
 rat esse uenturum. Aut enim
 inter cetera sicut legitur.

Orietur stella ex iacob. & exur-
 g& homo ex isrl̄. Nemo ergo
 nunc miretur. natiuitatem
 dominicam agnouisse chal-
 deos. quam utiq. si reuelante
 dō gentilis praenuntiare po-
 tuit. potuit gentilis agnos-
 cere. Fuit enim hoc quantū
 & stimari datur. supernae dis-
 pensationis arbitrium. ut in-
 ter sacratissimas ppha & arum
 uoces. & iam ab infideli homi-
 ne. eius pdiceretur aduentus.

VII Tu autē d. qui pcessisti ex uirginis thalamo. & a magis ad-
 oratus es in p̄sepio. miser

qui p̄ fidelium infideliumq̄
erat redemptione uenturus.
Et ea nimirum ratione p̄phae
tat idolorum sacerdos. ut si
iudaeis praedicatoribus de
aduentu xpi credere forte
gentilitas rennuisset. suorum
saltem testimonium sequere
tur auctorum. Nec dubite
mus omnipotentem ac beni
gnissimum d̄m. balaam illi
alienigenae praescientiae
dare potuisse sermonem.
qui asinae ipsius linguam in
uerba potuit humana laxare.
Loquebatur igitur sessoris ani
oli asina. pronum quippe a
nimal et naturaliter inspi
cens terram. ut manifesto si
gnaret indicio. quod uniuersa
gentilitas. quae aris dedi
ta. et in terram semper perfidi
ae suae pondere pressa.
despiciens omnipotentis di

cultum. tacita erat & muta.
adiuuante stella ex iacob. &
homine ex isrl̄. erectis ad cae
lum oculis aeterni di gloria
cottidianis esset confessionib.
locutura. Uenit itaq. fr̄ ab
oriēte illuminata gentilitas.
iudaea uero durissimo cordis
sui infidelitate caecata. rema
net in occasu. Quomodo autē
non uere in occasu et in tene
bris tabescit om̄is contuma
cia iudaeorum. qui indefessi
solis praesentiam respicientes.
diem perpetuum perdidit.
Et bene km̄i uno itinere tres
simul adoraturi ueniunt ma
gi. quia in uno xpo ihu qui
omnium credentium uita est.
inseparata ab eis erat trinitas
adoranda. Deferunt autē &
munera quae per mysteria
p̄barentur. Offerunt ei aurū.
In auro fr̄ ostenditur captiu

tatis nrae preciosa redemptio.
 In thure aut. & demonioru
 supersticio cessatura. et futu
 rus uerae religionis cultus
 aperitur. In myrra uero qua
 ex anima solent corpora con
 seruari. praefiguratur car
 nis nrae reparatio. et resur
 rectio mortuorum. Haec au
 offerri xpo tam sacra do
 naria. non magorum arbi
 trium. sed inspiratio omni
 potentis elegit. Quantu
 enim ad gloriam pertinet
 xpi. munera haec carnalit
 maiestati eius omnimodis
 uidentur esse indigna.
 Nam quo dno in mortali auru
 qd utiq. solis est mortalib.
 & usui & amori. Quo om
 nipotenti do. thus. cuius
 nidore & iam simulacra
 agentibus honorantur.
 Aut quo ei myrra foetidoru

corporum condimentum.
 cuius carni nulla mortis
 erat dominatura corruptio.

Quae oma dilectissimi a
 pud di filium superflua
 uidebuntur et uacua. ni
 si ad umbrata in illis uitae
 nrae sacramenta credantur.

Propter quod frs speremus
 in dno et confortetur cor
 nrm. ut in nobis quoq. stel
 la fidei elucescat. qua nos
 uia recta. et sine errore per
 ducat ad xpm. Offeram
 et nos actuum nrorum de
 uotionisq. munuscula. que
 iam non in terris et in cuna
 iacens suscipiat xpc. sed que
 sedens ad dexteram patris
 amplectatur in caelo.

ITEM. EIVSDEM.

DE EODEM DIE.

IT PROPHE TARU

precipuus esaias.

VIII